

- c) Articolul 7 alineatele (1) și (7) din Directiva 2014/40/UE este nevalid din cauza încălcării principiului proporționalității și/sau a încălcării articolului 34 TFUE, deoarece impune statelor membre să interzică deja începând cu 20 mai 2016 introducerea pe piață a produselor din tutun cu o aromă caracteristică al căror volum al vânzărilor la nivelul întregii Uniuni reprezintă mai puțin de 3 % dintr-o anumită categorie de produse?
- d) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 1. a)-1. c): cum trebuie interpretată noțiunea „categorie de produse” de la articolul 7 alineatul (14) din Directiva 2014/40/UE? Se va efectua clasificarea în „categorii de produse” în funcție de tipul aromei caracteristice sau în funcție de tipul produsului din tutun (aromat) sau pe baza unei combinații dintre cele două criterii?
- e) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 1. a) – 1. c): cum se va stabili atingerea limitei de 3 % conform articolului 7 alineatul (14) din Directiva 2014/40/UE cu privire la un anumit produs din tutun, atât timp cât nu există în acest sens date și statistici oficiale și publice?
2. a) Sunt statele membre autorizate ca la transpunerea în dreptul național a articolelor 8-11 din Directiva 2014/40/UE să adopte dispoziții tranzitorii complementare?
- b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2. a):
- (1) Articolul 9 alineatul (6) și articolul 10 alineatul (1) a doua teză litera (f) din Directiva 2014/40/UE sunt nevalide din cauza încălcării principiului proporționalității și/sau a încălcării articolului 34 TFUE, deoarece delegă Comisiei stabilirea anumitor cerințe de etichetare și de ambalare, fără să-i impună un termen și fără să prevadă dispoziții sau termene tranzitorii mai largi, care să asigure că întreprinderilor în cauză le rămâne suficient timp pentru a se adapta la cerințele directivei?
- (2) Articolul 9 alineatul (1) a doua teză (textul avertismentului) și alineatul (4) [litera (a)] a doua teză (mărimea caracterelor), articolul 10 alineatul [(1)] a doua teză litera (b) (informații privind renunțarea la fumat) și litera (e) (poziția avertismentelor), precum și articolul 11 alineatul (1) prima teză (etichetarea) din Directiva 2014/40/UE sunt nevalide din cauza încălcării principiului proporționalității și/sau a încălcării articolului 34 TFUE, deoarece acordă statelor membre diverse drepturi de opțiune și drepturi privind aspectul, fără să le impună pentru aceasta un termen și fără să prevadă dispoziții sau termene tranzitorii mai largi, care să asigure că întreprinderilor în cauză le rămâne suficient timp pentru a se adapta la cerințele directivei?
3. a) Articolul 13 alineatul (1) litera (c) coroborat cu alineatul (3) din Directiva 2014/40/UE trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să interzică utilizarea informațiilor care se referă la gust, miros, aromatizanți sau alți aditivi chiar și în cazul în care nu este vorba despre informații publicitare, iar utilizarea ingredientelor este în continuare permisă?
- b) Articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2014/40/UE este nevalid, deoarece încalcă articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

(¹) Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO 2014, L 127, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 27 aprilie 2017 – M.G. Tjebbes și alții/Minister van Buitenlandse Zaken

(Cauza C-221/17)

(2017/C 239/32)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelante: M.G. Tjebbes, G.J.M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Intimat: Minister van Buitenlandse Zaken

Întrebările preliminare

Articolele 20 și 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate, printre altele, în lumina articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în sensul că, în lipsa unei examinări a cazului individual în raport cu principiul proporționalității în ceea ce privește consecințele pierderii cetățeniei asupra situației persoanei interesate din perspectiva dreptului Uniunii, acestea se opun unor dispoziții legislative precum cele în discuție în litigiul principal, care prevăd că:

- a) o persoană majoră care deține concomitent și cetățenia unei țări terțe pierde *ipso iure* cetățenia statului său membru și, prin urmare, cetățenia Uniunii, pentru motivul că a avut reședința sa principală pentru o perioadă neîntreruptă de zece ani în străinătate și în afara Uniunii Europene, în pofida faptului că există modalități de a întrerupe acest termen de zece ani?
- b) în anumite condiții, o persoană minoră pierde *ipso iure* cetățenia statului său membru și, prin urmare, cetățenia Uniunii Europene, din cauza faptului că părintele său a pierdut cetățenia statului respectiv, precum în ipoteza vizată mai sus la litera a?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 4 mai 2017 – XC și alții

(Cauza C-234/17)

(2017/C 239/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurenți: XC, YB, ZA

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii, în special articolul 4 alineatul (3) TUE coroborat cu principiile echivalenței și efectivității care rezultă din acesta, trebuie interpretat în sensul că Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) este obligat să efectueze la cererea unei persoane interesate controlul jurisdicțional al unei hotărâri care a dobândit autoritate de lucru judecat pronunțate de către o instanță penală în ceea ce privește o pretinsă încălcare a dreptului Uniunii (în speță articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen), chiar dacă legislația națională [articolul 363a din Codul de procedură penală (Strafprozessordnung)] prevede un asemenea control jurisdicțional doar cu privire la o pretinsă încălcare a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui protocol adițional la CEDO?

Recurs introdus la 8 mai 2017 de Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 28 februarie 2017 în cauza T-162/14, Canadian Solar Emea GmbH și alții/Consiliul

(Cauza C-236/17 P)

(2017/C 239/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (reprezentanți: J. Bourgeois, avocat, S. De Knop, advocaat, M. Meulenbelt, advocaat, A. Willems, avocat)